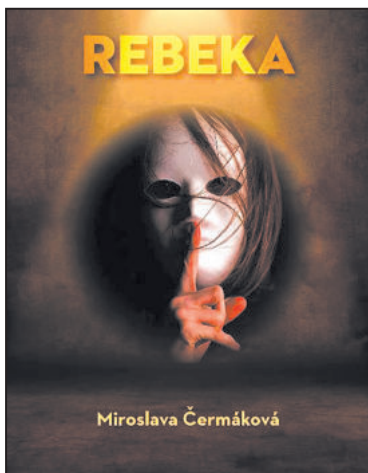

Spisovatelka Čermáková vydává desátou knihu

Napsat deset generačních novel si dala jako předsevzetí jejich autorka Miroslava Čermáková. V tisku je právě desátá s názvem Rebeka.

Hlavní hrdinkou je mladá dívka Rebeka, která se chce stát profesionální herečkou. V rodině ale dojde k velké tragédii a Rebeka se musí smířit s péčí o matku, která po dopravní nehodě skončí na delší dobu na vozíku. Rebeka je ale odhodlaná dotáhnout to k

úspěchu i jako herečka ochotnického divadla.

„Původně se měla tato kniha jmenovat Herečka, ale zhruba ve dvou třetinách textu jsem si uvědomila, že si odhodlanost a vytrvalost mladé ženy zaslouží, abych knihu nazvala jejím jménem. Dokázala se znovu nadechnout a s pomocí spisovatelky Dity, která střídavě žije v Třebíči a ve švýcarském Luzernu, si uvědomí svoji sílu a novou chuť do života,“ prozradila Čermáková.

Autorka má na svém kontě dalších devět knih – Když muži odcházejí (2013), Návraty (2014), Na houpačce (2015), Nečekaný odkaz (2016), Deštník postačí (2017), Věř božím mlýnům (2018), Nové šance (2019), Houslový klíč (napsaná 2021, křest kvůli covidu 2022), Provoněná kávou (2023).

Křest nové knihy s autogramiádou a prodejem se uskuteční v úterý 29. dubna v 17 hodin v Městské knihovně v Třebíči.

Knihu vydala trebičská tiskárna a nakladatelství AmaprintKerndl s.r.o., ilustroval ji surrealistický výtvarník Ing. Lubomír Kerndl. -zt-

Připomněli narození Masaryka

Výročí narození prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka si připomněli účastníci setkání v pátek 7. března u památníku v Třebíči Týně. Ten je vzpomínkou nejen na prvního československého prezidenta, ale také jeho nástupce Edvarda Beneše. Slavnostní položení květin a zapálení svíce pořádala senátorka Hana Žáková. -zt-

Pobočky Třebíč: Žerotínovo nám. 24,
Modřínová 357, Znojemská 1235/29 (Alfa)

arteoptik

Akce v knihovně se zaměřila na ženy

Program k Mezinárodnímu dni žen Jak být zdravá a šik připravila městská knihovna se sídlem v Hasskové ulici v Třebíči. Slova se ujala nejprve Soňa Malá a zhruba po dvou desítkách minut Dáda Pekárková.

Soňa Malá rozhodně nenutila ženy a tři muže do nějakých drastických diet. Vylíčila, jak se správně stravovat, jak je důležité jíst pomalu, na jídlo si najít čas, kupovat kvalitní suroviny a využívat pestrost nabídky. Důležitý je pohyb, ale i čas na odpočinek, klidové období.

Pro ženy připravila některá jídla ze své kuchyně, která přítomně

ženy s chutí okusily.

Dáda Pekárková zdůraznila, že každá z žen je svým způsobem hezká a oblékat se má tak, aby se v oděvech cítila dobře.

Na závěr nabídla přehlídku svých modelů, kdy ukázala oblečení jak pro volné chvíle, tak pro slavnostní příležitosti. A zdůraznila, že každá žena má jeden doplněk zcela zdarma, tím je úsměv. -zt-

ŽENY mohly ochutnat něco ze zdravé výživy Soni Malé.

Foto: Antonín Zvěřina

Vzpomínka na maturitu se zamáčkou slzou

Do očí mě v první chvíli uhodila padesátka. Polichotilo mně to, někdo mi přeje k narozeninám a zřejmě v jeho očích vypadám na padesátníka. Nadmul jsem se pýchou a pokračoval ve čtení zprávy, a vše bylo jinak. Moji spolužáci mě zvou na setkání po padesáti letech. Ještě byla naděje, že se jedná o spolužáky z mateřské školy, ze základní školy. Omyl! Tvrdý omyl!

Moji spolužáci mě zvou na setkání po padesáti letech od maturity. Vrátil jsem se z nadoblačných výšin na zem a zavzpomínal. Maturoval jsem ze šesti předmětů. Jako první přišla na řadu praxe. Postavili mě k pluhu a vyzvidali,

na co se tento stroj používá a jaké má složení. Že je to pluh, to jsem věděl, ale složení? Nu, rám a radlice. „A na co je tento váleček?“ zněla záladná otázka a já nepřítomně hleděl na něco, co jsme se

Tak plynul čas...

patrně učili, ale mně se to vykourilo z hlavy, pokud se to tam vůbec vkourilo. Naštěstí tam byl žák o ročník níž, který měl pluh v malíku, a ten mi pošeptal, že je to pojistný ventil. Když pluh najede na nějakou překážku, prostě se přestříhne a radlice zůstane neporuše-

na. Vida, pamatuji si to dones.

Před pluhem stál traktor a mně po zádech tekla pot, že snad budou chtít pluh za traktor připojit. To bychom tam byli ještě dneska. Sláva, trojka. A pak už to šlo ráz naráz. Český jazyk tři, ruský jazyk tři, ekonomika tři, rostlinná příprava tři, živočišná nauka tři. Celkem krásných 18. Byl jsem na sebe náležitě pyšný, byť někteří mí spolužáci maturovali s daleko lepším výsledkem. Spokojeni byli i moji rodiče, po všech peripetích, které moje studium provázely, neustálé stížnosti na rodičovských schůzkách na moji osobu, která se vyznačovala příkladnou pílí a vzorným chová-

ním, to byl výsledek více než potěšující.

Takže už je to padesát let, co jsem v ruštině potichu mluvil česky, aby to nikdo neslyšel, a profesor blahosklonně přikyvoval. Kdy jsem v ekonomice psal na tabuli nějaký příklad a můj profesor přikyvoval, i když to bylo zcela špatně, zatímco předseda komise ze slovenských Medzilaborců na chodbě kouřil. Byl jsem tenkrát tomu zlovyku vděčen, že i tuto část maturitní zkoušky jsem zvládl. Tak tedy padesát let. Už se těším. Jen mám obavu, že svoje spolužáky zklamám a nebudu si s nimi mít co říct o posledních trendech v rostlinné či živočišné výrobě. Antonín Zvěřina